אמינא חטאת ו) הואיל ולכפרה קא אתיא (ו)לא בדילין מינה ג) אבל קדשים הואיל ולאו לכפרה קאתי בדילי מנהון ולית בהו מעילה קמ"ל ג) וחטאת שמתה מי אית בה מעילה *והתנן **חטאות המתות ¹ומעות ההולכות לים המלח ד) לא נהנין ולא מועלין אמרי חטאות המתות ה) בחייהן בדילין מנהון לאפוקי היכא דמחיים דלא בדילין מיניה איתיביה רב יוסף לרבה חדא מגו חדא והדא מגו חדא יוכולין ²אין מטמאים בגדים אבית הבליעה ³ומועלין בהן ⁴חוץ מחטאת העוף שעשה למטה במעשה חטאת העוף לשם חטאת וקתני עילויה ⁵כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה וכל שלא היה פסולו בקדש מטמא בגדים אבית הבליעה וקתני ⁶כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו תיובתא דרבה תיובתא והא דפליגי בה רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר' אלעזר דאמר רבי אלעזר *עולת במת יחיד שהכניסה לפנים קלטוה

(ו) וקתני חבבת דנעיל מינה שמונה כל פסולי מזיקה והכתתה קתמר מע"ג דנעשית מליקתן בפסול מ"מ מהניא מליקה לאפוקינהו מידי טומאת נבלת העוף טהור ומועלין בהן תון מחטאת ס' הלו תון מחטאת לא קאי אלא לאמועלין בהן מעוז בה אף כי נעשית כדינה קתמר תון מחטאת שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת דהכי היא נעשית כדינה הילכך אין מועלין בה שעת שהיה בקדש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה ובפרק המזבח מקדש (זבחים דף סד.) תנן במילתיה דר' שמעון כל שפסולו בקדש הקדש מקבל ומה עלו לא ירדו (ג)אלמא דבעי שלת העוף שעשאה למטה כלומר שמלקה למטה (ג) קתמר ר' שמעון אם עלו לא ירדו והייט כמו יד) דבעיני דדרוש בבהמה דמליקת עוף כמחיסה בבהמה אבל מחטאת שעשאה למעלה לא מייתי דהא אמר בחטאת מלקה בכ"מ במזבח כשרה והא דתניא פר' חטאת העוף(שם דף סא.)חטאת פו)שעשאה למעלה פסולה ר"ל דבעי בהמה פו)ומשיטי דבחיתת דם [ד] מלי למיפרך דהא לא דמי כלל לשיטי דרוס דבחיטה אבל פריך ספיר משולה שעשאה למטה דאמר מה הקטרה בראשו של מזבח אף מליקה בראשו של מזבח דאיכא יד) מלקה למטה פסולה והאי שיטי דמליקה הוי כמו שיטי יח) דבחיטה (ה) וא"ל הקרי חדא מגו חדא הא לאם עלו לא ירדו אלא דאמר לעיל בסמוך דשעת העוף שעשאה למטה והרי לך מגו חדא מחריתי ויש ספריס נורסים חדא מגו חדא והדא מגו חדא מגו חדא הוה דכל שפסולו בקדש דפרק חטאת העוף לפי שריכה לבבה דנעיל מינה והיינו המזבח מקדש קרי חדא מגו חדא מגו חדא מגו חדא דפרק חטאת העוף (שם דף סב:) דאיכא תרתי בבי כל שפסולו בקדש ורישא שלת העוף שעשאה למטה כמו שפירשתי לעיל יח):

והא דפליגי רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר"ל. כלומר מתוך דברי ר"ש ויכר שפסולו לו לא כרבה לא כרב יוסף דאמר ר"ש שלת במת יחיד ט' כלומר שלה שהקדשה ליקרב בבמת יחיד כגון לאחר שבלו לעד ונבשמן ונגעל שהותרו הבמות והבולה לעשות במה בראש גנו עשה: **שהכניסה** לפנים כ). פירש"י בפרק בתרא דזבחים (דף קיט:) כגון לאחר שחיטה (ז) ובקה דר"מ דהכי אמר מחילה לכל דבר הא לא שייך בה לפון כיון דשחטה אלא מלה לפרש שהכניסה (מ) חוץ לפנים מאחר שהקדשה ליקרב בבמת יחיד כב) שהכניסה לבמת לבור מחילה לכל דבר לענין כל הדברים האמורים בפ' פרה חטאת(זבחים דף קיב:) דתנן התם מה בין במת יחיד לבמת לבור כיהון וכלי שרת ומחיות לפון כו' ובעי ר"מ עלו מהו שירדו ט' הלי עולת במת יחיד דאמר מדינה לשחוט בלפון לפי שהכניסה לפנים אם שחטו בדרום ועלו מהו שירדו והשתא דייק מינה הש"ס מדקתא מיבעיא ליה הלי כלומר גג)אמן הדין לא היה מקומן בלפון שהיא במת יחיד הא אודך פשיטא ליה כלומר אבל שלת במת לבור דלפנינו ביה רבה ורב יוסף פשיטא ליה דלו אי"ד דמספקא ליה (ד) מלבעיו ליה הא בריאה אלא שמע מינה דפשיט ליה ומפרש הש"ס (ה) הכי אתיא הבעיא בין לרבה בין לרב יוסף חדא מגו חדא הא אבעיא ליה כלומר קבעי בשלת במת יחיד שהוא מסופק מגו שלת במת לבור שהוא פשוט לך (ו) עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו אלא משום דמחילה כתיקנה פסלה כלומר שמר העולה

קלטוה

דהתם דקאמר ת"ק מועלין בו בתורה קאמר ר"ש אין מועלין אבל הבא דלא קאי אשאם תמא לא. תוס' אמרו בני הישיבה. ס"ה תירצו דלא דמי דחטאות המתות מחיים בדילי מיניייהו כלומר איסור שלהן נגמר מחיים קודם שיטתו אבל קדשים שמחיים לא בדילי מיניייהו לכן צריכין לתקן בהו מעילה מדרבנן. תוס' כל זה הטר בדשום: ס) המתות מחייהן בדילין מנהון לאפוקי הבא דמחיים לא בדילין: ו) אתו דאית בהו: ז) בה רבה תיבת עלה נמחק: ח) הדא כלומר מכח שלשה בבות אתיא דאי מברא כדמפרש: ט) דבעולה מועלין בה: י) עלה בבבא אחרת כל: יא) כל שפסולו בעורה ובקשה רבש' הבל שתחטין (דף כ ע"ב) קאמר מלק בסכין (אין) מסמא בגדים אבית הבליעה ולשם קרי ליה אין פסולו בקודש אע"ג דפסולו בעורה לכן נראה לי פ' פסולו בקודש כלומר שפסולו כשר בקודש שיש: יב) תיבת כל נמחק: יג) לכל הני דאין: יד) כבר שיטני דדרום בהבהה דמליקה בעוף כשחיטה בהבהה אבל מחטאת העוף שעשאה: טו) דמאת העוף שעשאה: טז) כהוא וכדמוקי לה התם ושיטני דנתינת דם לא מצי: יז) הילכך כי מלקה: יח) שיטי דשחיטה דרום והשתא קרי חדא מגו חדא הך דאם: יט) לעיל והשתא פו' דשיתי מעולה ומשיטני דמליקה ובקשה דבוהבהים פ' חטאת העוף משמע שיטני דעולת ר"ל מסיצוי וה"ל פו' לעיל דשיטני נתינת דם לא מצי למיפרך משום דלא דמי לשיטני דדרום משום דבשיטני נתינת דם כבר עשה השחיטה בהבשר והכי איתא התם נבי מתניתין דעולת העוף שעשה למטה כמעשה חטאת כו' וקאמר דשני בסאי אלישא דשני במליקה וכו' נימא דלא כרבי יהושע דאי כר"י האמר דאין מועלין בהם ומשני אלא במיצוי אלמא משמע דשיטני דעולת העוף ר"ל מסיצוי וא"כ קשה כדברשיות ותירצו בתוס' דאה"נ דהשיטי בעולת העוף ר"ל מסיצוי וכ"ת א"כ אינו דומה לשיטני דדום דשחיטה כדפי' ר"ל דמיצוי דם דומה קצת לשחיטה כיון דצריך לאחרו הצואר בחוק כדי להוציא הדם ודוחק הוא לכן נראה לפרר"פ דהא דקאמר הבא דשני במיצוי דעולת העוף היינו דוקא לגבי הא (קאמר) [דקאמר] בסיפא מועלין בהם כדקאמר ההם תלמודא דאי במליקה כו' אם כן מתניתין דלא כר"י דקאמר אין מועלין ולכך צריך לאוקמי במיצוי אבל לגבי דאין מסמאים בגדים אבית הבליעה הוי מצי למיפר דשני במליקה ואין להקשות דלגבי דאין מסמאים בגדים אבית הבליעה נמי [נימא] דלא כר"י דבהא לא מליג ר"י וכן מוכח בשטוה דהתם דקאמר גבי עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת

(דף סו:) וקתי חבבת דנעיל מינה שמונה כל פסולי מזיקה והכתתה קתמר מע"ג דנעשית מליקתן בפסול מ"מ מהניא מליקה לאפוקינהו מידי טומאת נבלת העוף טהור ומועלין בהן תון מחטאת ס' הלו תון מחטאת לא קאי אלא לאמועלין בהן מעוז בה אף כי נעשית כדינה קתמר תון מחטאת שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת דהכי היא נעשית כדינה הילכך אין מועלין בה שעת שהיה בקדש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה ובפרק המזבח מקדש (זבחים דף סד.) תנן במילתיה דר' שמעון כל שפסולו בקדש הקדש מקבל ומה עלו לא ירדו (ג)אלמא דבעי שלת העוף שעשאה למטה כלומר שמלקה למטה (ג) קתמר ר' שמעון אם עלו לא ירדו והייט כמו יד) דבעיני דדרוש בבהמה דמליקת עוף כמחיסה בבהמה אבל מחטאת שעשאה למעלה לא מייתי דהא אמר בחטאת מלקה בכ"מ במזבח כשרה והא דתניא פר' חטאת העוף(שם דף סא.)חטאת מלקה בכ"מ במזבח כשרה והא דתניא פר' חטאת העוף(שם דף סא.)חטאת פו)שעשאה למעלה פסולה ר"ל דבעי בהמה פו)ומשיטי דבחיתת דם [ד] מלי למיפרך דהא לא דמי כלל לשיטי דרוס דבחיטה אבל פריך ספיר משולה שעשאה למטה דאמר מה הקטרה בראשו של מזבח אף מליקה בראשו של מזבח דאיכא יד) מלקה למטה פסולה והאי שיטי דמליקה הוי כמו שיטי יח) דבחיטה (ה) וא"ל הקרי חדא מגו חדא הא לאם עלו לא ירדו אלא דאמר לעיל בסמוך דשעת העוף שעשאה למטה והרי לך מגו חדא מחריתי ויש ספריס נורסים חדא מגו חדא והדא מגו חדא מגו חדא הוה דכל שפסולו בקדש דפרק חטאת העוף לפי שריכה לבבה דנעיל מינה והיינו המזבח מקדש קרי חדא מגו חדא מגו חדא דפרק חטאת העוף (שם דף סב:) דאיכא תרתי בבי כל שפסולו בקדש ורישא שלת העוף שעשאה למטה כמו שפירשתי לעיל יח):

והא דפליגי רבה ורב יוסף פשיטא ליה לר"ל. כלומר מתוך דברי ר"ש ויכר שפסולו לו לא כרבה לא כרב יוסף דאמר ר"ש שלת במת יחיד ט' כלומר שלה שהקדשה ליקרב בבמת יחיד כגון לאחר שבלו לעד ונבשמן ונגעל שהותרו הבמות והבולה לעשות במה בראש גנו עשה: **שהכניסה** לפנים כ). פירש"י בפרק בתרא דזבחים (דף קיט:) כגון לאחר שחיטה (ז) ובקה דר"מ דהכי אמר מחילה לכל דבר הא לא שייך בה לפון כיון דשחטה אלא מלה לפרש שהכניסה (מ) חוץ לפנים מאחר שהקדשה ליקרב בבמת יחיד כב) שהכניסה לבמת לבור מחילה לכל דבר לענין כל הדברים האמורים בפ' פרה חטאת(זבחים דף קיב:) דתנן התם מה בין במת יחיד לבמת לבור כיהון וכלי שרת ומחיות לפון כו' ובעי ר"מ עלו מהו שירדו ט' הלי עולת במת יחיד דאמר מדינה לשחוט בלפון לפי שהכניסה לפנים אם שחטו בדרום ועלו מהו שירדו והשתא דייק מינה הש"ס מדקתא מיבעיא ליה הלי כלומר גג)אמן הדין לא היה מקומן בלפון שהיא במת יחיד הא אודך פשיטא ליה דלו אי"ד דמספקא ליה (ד) מלבעיו ליה הא בריאה אלא שמע מינה דפשיט ליה ומפרש הש"ס (ה) הכי אתיא הבעיא בין לרבה בין לרב יוסף חדא מגו חדא הא אבעיא ליה כלומר קבעי בשלת במת יחיד שהוא מסופק מגו שלת במת לבור שהוא פשוט לך (ו) עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו אלא משום דמחילה כתיקנה פסלה כלומר שמר העולה

אמר משום דנמי נכפרה אתו כיון שמתו נית בהו מעיונה הפיט מדרבנן וקבה לשולת אמר לך שלת ה"ה דבכל קדשי קדשים ס"ל לתנא נמי דמעל וס"ם דנקבו בחטאת טפי משאר קדשי קדשים דסה"ל הואיל ולכפרה אתיא דכשהיא חיה קיימת לחטאת: ובדילין מינה. והשתא נמי כשהיא מתה בדילי מינה ולא אצטריך למנגז בה מעילה: קמ"ל. תנא דמעל וכ"ש בהבך דלאו לכפרה אתו ו) ואית בהו מעילה הואיל ומחיים לא בדילי מיניייהו אישי סלי אלו: חטאות המתות. כגון חמשה חטאות המתות: ומעות ההולכות ליס המלח. הבך שמגלו לאחר כפרה: לא נהנין מהן. מדרבנן דאיסורא איכא: ⁶לא מועלין. *אפילו מדרבנן דהא ליכא למימר לא מועלין מדאורייתא אבל מועלין מדרבנן דלא (ג) מיתברין למימר הכי דכיון דתנא ליה ברישא לא נהנין מדרבנן דליכא אלא איסורא בעלמא הכי מיתברין למימר אבל מועלין אלא הכי מיתברין למימר לא נהנין מדרבנן ולא מועלין אמי מדרבנן דאיסורא בעלמא איכא ולא מעילה וקבה לשולת: אמרי חטאות המתות. כיון דלא קיימי להקרבה אלא למיתה בדילי מיניייהו אפילו מחיים לא בדילי מיניייהו אפילו מחיים אבל אם עלו לא ירדו ואלו המטמאין בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן דלא יצאו מתחת העוף (ד) מטמאה בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת העוף לשם חטאת הכי היינו דלא נהנין מדרבנן ולא מועלין אמי מדרבנן דאיסורא בעלמא איכא ולא מעילה וקבה לשולת: אמרי חטאות המתות. כיון דלא קיימי להקרבה אלא למיתה בדילי מיניייהו אפילו מחיים לא בדילי מיניייהו אפילו מחיים ובדילי מיניייהו אפילו מחיים לא בדילי מיניייהו אפילו מחיים דאמרינן בסוף הכלונסות בסוף מקום שחיטה וקתני בה אם עלו לא ירדו ואלו המטמאין בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן דלא יצאו מתחת העוף (דף סו: דף סח:) והכלונסות בפרק הסמוך ט (ג) וכבי קתני התם חטאת העוף שעשאה כמעשה שלת העוף ושולת העוף שעשאה כמעשה חטאת העוף וס' ואוקמינן התם בגמ' דכל הני דתני התם הייט שהיה בשמקום מליקה ושיטי הזלה וקתני התם ושלן אע"ג שהיה בהן לא תשיבי כבבלה אלא דינן כמליקה ואין מטמאין בגדים אבית הבליעה ומועלין בהן דלא יצאו מתחת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת העוף לשם חטאת הייט כמלוותה דמלוותה הוי למטה מתוט הסיקרא דאין מועלין בה שהרי יש לה עכשיו שעת היתר לכהנים ואע"ג דהא בהאיל מעמה עלמה שלת העוף שעשאה למעלה הייט כמלוותה לא הני דאין מועלין בה מטוס דשולה כלול ואע"ס שעשאן כמלוותה אין בה היתר לכהנים הילכך מועלין בה: וקתני. בהאיל (ד) מטמה עלמה כל שהיה פסולו בקדש כגון הני דשיבה במליקה והזלה אינו מטמא בגדים אבית הבליעה והייט חדא מגו חדא כלומר דהכי דייקינן דכי היכי דהכיא דקתני ושלן אינן מטמאין בגדים מיירי בשיטי מקום מליקה כדמוקמינן התם אף הא נמי דתני כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים מיירי בשיטי מקום מליקה: וכל שלא היה פסולו בקדש. כגון שעבר זמנו או שיבש נפה או נקטעה רגלה דהייט פסול דשלא בקדש אלא שאינו לה קודש שהקדשה ומלקה מטמא בגדים אבית הבליעה: וקתני. בפרק הסמוך ט כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו והייט אדך וחדא מגו חדא דכי היכי דהאי כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים אבית הבליעה מיירי בשיטי מקום מליקה דהייט עבודה אף הא דקתני